

[Ministeren for offentlige arbejder]

Differentieringen skal netop animere til en bedre lægning af programmer, hvor det er muligt, men hvor det ikke er muligt, må man altså nøjes med de 10 pct.

Da Dansk Ungdoms Fællesråd skrev til mig for en måneds tid siden, har jeg naturligvis givet et svar, der er meget analogt med det, jeg her har måttet give hr. Nørgaard Sørensen, og han var jo også forberedt på, at han ville få et tilsvarende svar.

Hvad angår forhandlinger med brugerorganisationerne, kan jeg oplyse, uden at jeg har den nøjagtige dato præsent, at cirka et halvt år før de nye satser blev indført, blev der givet varsel til en række af de organisationer, som vi erfaringsmæssigt ved har benyttet sig af disse ting, for at de ved planlægning af fremtidige kursus og arrangementer kunne tage hensyn til, at der ville komme lavere rabatsatser pr. 1. april i år.

Nørgaard Sørensen (S):

Nu siger ministeren, at det nok er for meget at sige som Dansk Ungdoms Fællesråd. Det er ikke mig, der har sagt det. Dansk Ungdoms Fællesråd har, tror jeg, sagt, at ordningerne ikke ville kunne benyttes.

Det er dels et spørgsmål om tidspunkterne. Som jeg sagde før, drejer det sig her om mennesker, der skal på konferencer, kursus osv., der har en normal arbejdsdag, 5 dages arbejdsuge, 40 timers arbejdsuge, og som derfor kun kan påtage sig frivilligt organisationsarbejde i weekenderne, og lige netop dér har man indført spærretiderne. Dels er der selvfølgelig økonomien for de frivillige ungdomsorganisationer. Vi ved jo godt, at den ikke altid er lige god. Det er baggrunden for, at Dansk Ungdoms Fællesråd har det synspunkt, at disse rabatorbninger nu er så dårlige, at man simpelt hen ikke kan benytte dem, for det er for dyrt.

Hvad angår forhandlingerne, ved jeg da godt, at man har givet et varsel. Det spurgte jeg ikke om. Jeg spurgte, hvilke forhandlinger man har haft direkte. For mig at se er der ikke foregået egentlige forhandlinger med brugerorganisationerne. Det synes jeg er unaturligt, og derfor vil jeg gerne stille et spørgsmål til ministeren. Nu er man jo meget vrede i Dansk Ungdoms Fællesråd og i andre organisationer over dette. Kunne ministeren dog ikke tænke sig at tage en forhand-

ling på nuværende tidspunkt med Dansk Ungdoms Fællesråd og med DSB for om muligt at finde frem til en ordning, der bare var noget bedre, og som ikke vil slå alt muligt arbejde i stykker, specielt lederkurserne? Ledere i frivillige ungdomsorganisationer, der påtager sig et enormt stykke ulønnet arbejde, bliver her frataget en uddannelsesmulighed. Kunne ministeren ikke tænke sig, så vi i hvert tilfælde kunne få det tilsagn i dag, at tage bare en forhandling? Jeg siger ikke, hvad resultatet af den forhandling skal være, men så man i hvert fald fik belyst problemerne og sammen med DSB og de pågældende organisationer, først og fremmest Dansk Ungdoms Fællesråd, måske kunne finde frem til noget, der kunne fungere på en mere hensigtsmæssig måde, også efter brugernes opfattelse.

Ministeren for offentlige arbejder (Arne Melchior):

Må jeg sige, at der er jo altså muligheder for at indrette sig. F.eks. nævnte jeg, at om fredagen er den højere rabat ikke opnåelig mellem kl. 14.00 og kl. 19.00. Man kan i stedet for at tage toget straks efter arbejdstid kl. 17.00 eller kl. 18.00 tage et senere tog, et nat-tog, alt efter hvor det nu er, man skal hen. Så der er visse muligheder for at indrette sig.

Med hensyn til forhandling er det da helt givet, det ved hr. Nørgaard Sørensen forhåbentlig, at det ikke kan tænkes, at nogen anmoder mig om en forhandling, som jeg ikke skulle være villig til. Det er ikke forekommet endnu i den tid, jeg har været i dette embede, og vil forhåbentlig ikke ske, så vidt det er menneskeligt muligt, at jeg ikke skulle ville forhandle. Man skal bare være opmærksom på, at når man sætter sig til forhandlingsbordet, så skulle der gerne være noget at forhandle om. Det er jo ikke kun for at give hinanden meddelelser, man kan give pr. telefon eller pr. brev.

Jeg kan ikke lave om på myldretiderne, på de tider, hvor der ikke er ledig kapacitet. Dér hjælper selv den bedste og rareste forhandling ikke. Derfor har jeg ikke fundet anledning til at indbyde til forhandling, men hvis det ønskes i Dansk Ungdoms Fællesråd eller i andre brugerorganisationer, er både DSB og jeg naturligvis beredt.